

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **Z. Č.**
bytem x
zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor agend řidičů
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2022 č. j. MD-26093/2020-160/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru

dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 3. 3. 2022 č. j. MHMP 384518/2022/Pec.

2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyně uznána vinnou z porušení ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále také „zákon o silničním provozu“), a naplnila tak, byť i z nedbalosti, skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu. Za spáchání přestupku byla žalobkyni podle ust. § 125c odst. 5 písm. d), odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Současně jí byla uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce ve výši 1 000 Kč.
3. Žalobkyně ve své žalobě namítala, že rozhodnutí je nezákonné z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Měla za to, že nebyla prokázána forma zavinění. Žalobkyně již v průběhu dopravní kontroly namítala, že její vozidlo má registrační značku a mělo ji před zahájením jízdy připevněnou. Správní orgán pak dle žalobkyně v průběhu řízení neprokázal opak. Poukázala na to, že v průběhu řízení nebylo nijak zjišťováno, zda registrační značka skutečně byla na vozidle někdy umístěna a že se jedná o odbornou otázku, která mohla být předmětem znaleckého zkoumání. Žalobkyně dále namítala, že byla zkrácena na svých procesních právech, když jí nebyla poskytnuta lhůta pro seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádření se k nim.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě konstatoval, že námitky žalobkyně jsou totožné jako v podaném odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, se kterými se dodatečně vypořádal v žalobou napadeném rozhodnutí, a proto na něj v celém rozsahu odkázal. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Při jednání konaném před zdejším soudem dne 26. 9. 2023 právní zástupce žalobkyně a žalovaný setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
7. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: úřední záznam č. j. KRPA-330869-2/PŘ-2021-000065-42 ze dne 11. 12. 2021, oznámení o přestupku č. j. KRPA-330869-3/PŘ-2021-000065-42 ze dne 11. 12. 2021, fotodokumentace z místa spáchání přestupku, protokol o ústním jednání č. j. MHMP 363707/2022/Pec ze dne 28. 2. 2022, žádost o určení lhůty ze dne 1. 3. 2022, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 384518/2022/Pec ze dne 3. 3. 2022, odvolání žalobkyně ze dne 21. 3. 2022, doplnění odvolání ze dne 20. 4. 2022, žalobou napadené rozhodnutí č. j. MD-26093/2022-160/3 ze dne 8. 8. 2022.
8. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně dne 10. 12. 2021 kolem 22:45 hod. řídila mot. vozidlo BMW registrační značky x po ulici Modřanská v Praze 4, ve směru jízdy od ulice Na Floře k ulici U Čokoládoven. Poblíž sloupu veřejného osvětlení č. 401820 bylo při silniční kontrole policií zjištěno, že žalobkyně řídila vozidlo, na němž v rozporu s ust. § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

(dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích“) a ust. § 32 odst. 4 vyhlášky 343/2014 Sb. o registraci vozidel (dále jen „vyhláška o registraci vozidel“), nebyla vpředu umístěna tabulka registrační značky.

9. Dne 3. 3. 2021 bylo správním orgánem prvního stupně vydáno rozhodnutí č. j. MHMP 384518/2022/Pec, kterým byla žalobkyně uznána vinnou z porušení ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a tím z nedbalosti naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu. Za toto jednání jí byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu po dobu 6 měsíců a současně povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala dne 21. 3. 2022 odvolání, které doplnila podáním ze dne 20. 4. 2022. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.
10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
11. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu *řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.*
12. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena.*
13. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu *za přestupek se uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 až 3, písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7, 10 a 11, písm. j) a podle odstavce 2.*
14. Podle ust. § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu *zákaz činnosti se uloží na dobu od šesti měsíců do jednoho roku za přestupek podle odstavce 1 písm. a), písm. b), písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7 a 10 a podle odstavce 3.*
15. Podle ust. § 36 odst. 2 správního řádu *účastníci mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Pokud o to požádají, poskytne jim správní orgán informace o řízení, nestanoví-li zákon jinak.*
16. Podle ust. § 36 odst. 3 věty první správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
17. Soud se nejprve věnoval námitce žalobkyně, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Žalobkyně nejprve namítala, že registrační značka z jejího vozidla upadla až po zahájení jízdy, což jí nebylo zřejmé a opak nebyl správním orgánem prokázán. K uvedenému musí zdejší soud poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 113/2014-71 ze dne 14. 1. 2016, ve kterém soud uvedl, že může dojít k výjimečné situaci, kdy registrační značka bez zanedbání povinností řidiče spadne náhodou během jízdy a řidič tuto skutečnost zjistí až při silniční kontrole, přičemž je nutné, aby řidič tuto skutečnost posléze prokázal (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 10 As 113/2014 – 71). Pokud k takovéto nahodilé situaci skutečně došlo, tak bylo právě na žalobkyni tuto nahodilou událost důvěryhodným způsobem prokázat (svědecká výpověď, fotodokumentace apod.). Z dokumentů založených ve správním spisu je však zřejmé, že v případě žalobkyně se o

nahodilou událost nejednalo, resp. důkazy v tomto smyslu správním orgánům neposkytla a pouze tvrdila, že před zahájením jízdy mělo vozidlo registrační značku připevněnou.

18. Správní orgán prvního stupně dále v rámci řízení provedl výslech zasahujícího policisty Bc. D. P., DiS, který uvedl, že „*v nárazníku byly pouze dva otvory pro registrační značku, které nenesly známky toho, že by tam nikdy rámeček registrační značky byl umístěn.*“ Správní orgán prvního stupně pak měl dále k dispozici kompletní fotodokumentaci vozidla z doby spáchání přestupku. Zdejší soud nesouhlasí s žalobkyní, že by z výpovědi zasahujícího policisty plynulo, že „*otvory pro RZ nesly známky toho, že tam někdy rámeček RZ umístěn byl.*“ Dle soudu z výpovědi zasahujícího policisty naopak plyne, že v nárazníku vozidla žalobkyně byly otvory pro registrační značku, které nenesly dřívější známky umístění rámečku registrační značky, tedy že přední registrační značka na vozidle nebyla nikdy umístěna. Tato svědecká výpověď pouze doplňuje fotografie vozidla žalobkyně, které jsou součástí správního spisu, a ze kterých je zřejmé, že v době zastavení vozidla se v přední části vozidla registrační značka skutečně nenacházela. Dle výše uvedené judikatury bylo na žalobkyni, aby případně vyvrátila závěr správního orgánu, že registrační značka na vozidle nikdy nebyla umístěna, či že upadla až v průběhu užívání vozidla. Žalobkyně však v řízení před správními orgány, ani v řízení před soudem nenavrhla, žádné důkazy nebo svědecké výpovědi, které by prokázaly, že před zahájením jízdy byla registrační značka na vozidle připevněna. Lze se tedy ztotožnit se závěry správních orgánů, že se v případě žalobkyně jedná přinejmenším o zavinění ve formě nedbalosti, neboť žalobkyně měla a mohla vědět, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. V podrobnostech soud okazuje na žalobou napadené rozhodnutí, které se uvedenou žalobní námitkou podrobně zabývalo.
19. Žalobkyně dále namítala, že byla zkrácena na svých procesních právech, když jí nebyla poskytnuta lhůta pro seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádření se k nim. Ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu se obsáhle věnoval rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 5 Ca 117/2009-39 ze dne 9. 1. 2013, na který odkazovala sama žalobkyně. Podle něj ust. § 36 odst. 2 správního řádu umožňuje účastníkům vyjádřit se kdykoli v řízení a postup podle tohoto ustanovení je věcí účastníkovy procesní iniciativy. Naproti tomu ust. § 36 odst. 3 správního řádu speciálně upravuje právo účastníka vyjádřit se bezprostředně před vydáním rozhodnutí ke všem shromážděným podkladům a je povinností správního orgánu, aby účastníka k uplatnění tohoto práva vyzval. Dokladem o tom, že správní orgán tuto svou povinnost splnil, nemusí být jen písemná výzva, podle níž byly potřebné podklady shromážděny a je možno se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim, ale také i jen následný záznam správního orgánu o tom, že účastník se s podklady seznámil, stvrzený podpisem účastníka.
20. V posuzovaném případě je zřejmé, že v rámci ústního jednání konaného dne 28. 2. 2022 ve 13:00 hod. byla žalobkyně a její zástupce (na základě substituční plné moci) seznámeni s podklady pro vydání rozhodnutí a byli poučeni dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně ani její zmocněnec nežádali žádné doplnění dokazování, a přestože byli poučeni o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, tak žádné vyjádření neučinili. Ze správního spisu je zřejmé, že účastníci byli srozuměni, že bude následovat úvaha správního orgánu prvního stupně k vydání rozhodnutí, a proto ve smyslu uvedených judikатурních závěrů má Městský soud v Praze za to, že nebylo porušeno procesní právo žalobkyně. Správní orgán prvního stupně splnil své zákonné povinnosti mu uložené ust. § 36 odst. 3 správního řádu a bylo již pouze na jeho úvaze, zda vyhoví následné žádosti žalobkyně o stanovení lhůty pro vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Soud také musí poukázat na to, že žalobkyně v průběhu řízení před správními orgány a ani v žalobě neuvedla

žádný hmotněprávní přesah případného procesního pochybení žalovaného. Dle názoru zdejšího soudu však žalobkyně na svých procesních právech zkrácena nebyla, neboť správní orgán prvního stupně splnil své zákonné povinnosti.

21. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. září 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně